

[Arbejdsministeren]

Jeg har den største respekt for den danske fagbevægelse. Det kan jeg også sige på baggrund af de erfaringer, jeg har gjort i de 4 måneder, jeg har været arbejdsminister, hvor jeg har haft en række drøftelser med den danske fagbevægelse, og det synes jeg bestemt har været en positiv erfaring.

Dette er hverken et ideologisk eller et noget som helst andet felttog mod den danske fagbevægelse. Det drejer sig ganske enkelt om, at vi har respekt for det enkelte individ, for de enkelte personer, der af den ene eller den anden grund ikke ønsker at være med.

Jeg kender nogle af disse mennesker. Deres motiver kan være forskellige, men det er virkelig noget, der griber dybt ind i deres inderste overbevisning, når de siger, at den organisation vil de altså ikke være medlem af, næsten koste, hvad det koste vil.

Det er deres ret. Vi har foreningsfrihed i Danmark. Det betyder, at vi har ret til at danne foreninger, men vi har altså også ret til at sige: Denne forening ønsker jeg ikke at være medlem af.

Det er det, dette forslag handler om – beskyttelse af det enkelte individ.

Jeg tror i og for sig, at vi gør fagbevægelsen en tjeneste ved at udsende dette signal. Den danske befolkning er i bevægelse; der er meget opbrud i udlandet og herhjemme. Holdningerne ændres. Noget af det, der ændrer sig, er specielt at iagttage hos den helt unge generation, hvor respekten for autoriteterne – er jeg lige ved at sige – er en by i Rusland.

Jeg har, som nogen ved, en fortid i folkeskolen og har undervist i den periode, hvor det var god latin, at man skulle nedbryde respekten for en næsten hvilken som helst autoritet. Jeg vil nu nok sætte spørgsmålstegn ved, om det var en rigtig pædagogik, men det har haft sin virkning; det har haft den virkning, at den unge generation ikke vil acceptere de magtmidler og magtmetoder, som den, skal vi sige lidt mere eksotiske del af fagbevægelsen benytter sig af.

Nogle har anklaget mig for med dette forslag at ville skade fagbevægelsen. Nej, det er ikke min hensigt, og jeg var lige ved at føje til, at det heller ikke er nødvendigt. Den største skade på fagbevægelsen opstår, når der kommer episoder som dem, vi har været vidne til under HT-konflikten i Roskilde. Det skader fagbevægelsens omdømme, og det er stærkt medvirkende

til, at den unge generation tager afstand fra sådanne metoder; og vi har jo opinionsundersøgelser, der viser, at det er helt oppe omkring 70 pct. af de unge, der tager afstand fra disse metoder.

Derfor er det givetvis rigtigt, at vi nu udsender det signal til befolkningen, til fagbevægelsen, at sådanne magtmetoder ikke hører hjemme i et samfund, der bekender sig til de grundlæggende menneskerettigheder. Vi har respekt for foreningsfriheden, både den til at danne foreninger og den til ikke at være med.

Fagbevægelsen har givetvis nogle problemer med dette her, men jeg er overbevist om, at hvis jeg skal få mit ønske opfyldt om, at vi også år 2000 har et velfungerende og et velorganiseret arbejdsmarked, er man nødt til ikke at bruge pisker i fagbevægelsen; man er nødt til i stedet for at bruge gulerodsmetoden, så man har noget attraktivt at byde på i stedet for et spark et vist sted.

Hr. Hans Jørgen Jensen sagde, at dette her betød en ekstrem særbehandling i de afskedigelsessituationer, der opstår på grund af foreningsforhold.

Man kan naturligvis tage en diskussion om, hvorvidt sanktioner er sammenlignelige i de forskellige afskedigelsessituationer, hvor retsreglerne ikke er overholdt, men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg lægger overordentlig stor vægt på at få sat en tyk streg under, at vi respekterer foreningsfriheden i det danske samfund.

Jeg tror oven i købet, at hr. Hans Jørgen Jensen sagde, at dette her var i konflikt med de fundamentale menneskerettigheder. Jeg må indrømme, at min tålmodighed slap op dér. Jeg kunne simpelt hen ikke forstå, hvordan hr. Hans Jørgen Jensen kunne få ind i sit hoved, at det skulle være i strid med fundamentale menneskerettigheder.

Noget kunne tyde på, at hr. Hans Jørgen Jensen og hr. Ole Henriksen ikke rigtig endnu har forstået, hvad det er, der bevæger sig i befolkningen, navnlig i den yngre del af befolkningen. Jeg håber, at dette her vil være medvirkende i en pædagogisk proces, så forståelsen kommer meget hurtigt.

Flere ordførere har været inde på, at der er tale om en vis form for forskelsbehandling imellem den offentlige sektor og den private sektor. Det er korrekt, at der er visse forskelle i de regler, der er gældende for de to sektorer.